

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

25 юни 2014 година*

„Обжалване — Конкуренция — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Административно производство — Проверка — Решение за извършване на проверка — Задължение за мотивиране — Достатъчно сериозни улики — Географски пазар“

По дело C-37/13 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 24 януари 2013 г.,

Nexans SA, установено в Париж (Франция),

Nexans Франция SAS, установено в Париж,

представявани от M. Powell, solicitor, J.-P. Tran-Thiet, avocat, G. Forwood, barrister, и A. Rogers, solicitor,

жалбоподатели,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват R. Sauer, J. Bourke и N. von Lingen, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на състав, E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby и C. Vajda (докладчик), съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 26 февруари 2014 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 април 2014 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

- 1 С жалбата си Nexans SA (наричано по-нататък „Nexans“) и Nexans France SAS (наричано по-нататък „Nexans France“) искат отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз, Nexans France и Nexans/Комисия (T-135/09, EU:T:2012:596, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля частично жалбата им за отмяна на Решение C(2009) 92/1 на Комисията от 9 януари 2009 година, с което на Nexans SA и на дъщерното му дружество Nexans France SAS се разпорежда да се подчинят на проверка в съответствие с член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167, наричано по-нататък „спорното решение“), като и на няколко решения, приети по време на тази проверка.

Правна уредба

- 2 Член 4 от Регламент № 1/2003, озаглавен „Правомощия на Комисията“, гласи:
„С цел прилагане на членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] Комисията разполага с правомощията, предвидени в настоящия регламент“.
- 3 Член 20 от този регламент, озаглавен „Правомощия на Комисията за извършване на проверки“, предвижда:
„1. За да изпълни задълженията, възложени ѝ с настоящия регламент, Комисията може да извършва всички необходими проверки на предприятия или на сдружения на предприятия.
[...]
4. Предприятията и сдруженията на предприятия са длъжни да се подчинят на проверките, разпоредени с решение на Комисията. В решението се посочват предметът и целта на проверката, насрочва се дата, на която тя ще започне, и се посочват санкциите, предвидени в членове 23 и 24, и правото на обжалване на решението пред Съда на Европейските общности. Комисията взема такива решения след допитване до органа по конкуренция на държавата членка, на чиято територия ще се извърши проверката. [...]“.

Обстоятелства, предхождащи спора, и спорното решение

- 4 Общият съд е обобщил фактическите обстоятелства по спора в точки 1—5 от обжалваното съдебно решение, както следва:
  - „1 Жалбоподателите, [Nexans] и изцяло притежаваното от него дъщерно дружество [Nexans France], са две френски дружества, които осъществяват дейност в сектора на електрическите кабели.
  - 2 Със [спорното решение] Комисията на европейските общности наражда на Nexans и на всички пряко или непряко контролирани от него предприятия, включително на Nexans France, да се подчинят на проверка съгласно член 20, параграф 4 от Регламент [№ 1/2003].

3 Член 1 от [спорното решение] гласи:

„С настоящото Nexans [...], както и всички пряко или непряко контролирани от него предприятия, включително Nexans France [...], се задължават да се подчинят на проверка относно евентуалното му (им) участие в антиконкурентни споразумения и/или съгласувани практики, противоречащи на член 81 [ЕО ...], във връзка с доставката на електрически кабели и свързаните с тях материали, включително подводни електрически кабели с високо напрежение, а в някои случаи и подземни електрически кабели с високо напрежение, състоящи се от представянето на съгласувани оферти за участие в процедури за възлагане на обществени поръчки, разпределянето на клиенти, както и неправомерен обмен на чувствителна търговска информация относно доставката на тези стоки.

Проверката може да се извърши във всички контролирани от предприятието помещения [...].

Nexans [...], както и всички пряко или непряко контролирани от него предприятия, включително Nexans France [...], позволяват на длъжностните лица и други упълномощени от Комисията лица да извършат проверка, като позволяват на длъжностни лица и на други лица, упълномощени от органа по конкуренция на държавата членка или назначени от него за тази цел, да им помагат, получавайки достъп до всички помещения и превозни средства в рамките на нормалното работно време. Предмет на проверката са книгите и всички другите документи, свързани със стопанската дейност, независимо от носителя, на който се съхраняват, ако бъдат поискани от длъжностните и други упълномощени лица, които могат да вземат или получават под всякаква форма копия или извлечения от тези книги или документи. То позволява запечатването на всички бизнес помещения, книги или документи за срока и в степента, необходими за проверката. То дава незабавно на място устни обяснения във връзка с предмета и целта на проверката ако длъжностните или упълномощените лица поискат това и разрешава на всички представители или членове на персонала да дадат такива обяснения. То позволява записването на тези обяснения под всякаква форма“.

4 В член 2 от [спорното решение] Комисията уточнява, че проверката може да започне на 28 януари 2009 г. В член 3 от посоченото решение тя отбелязва, че предприятието, адресат на [спорното решение], ще бъде уведомено за това решение непосредствено преди проверката.

5 [Спорното решение] е мотивирано, като следва:

„Комисията получи информация, че доставчиците на електрически кабели, включително предприятията, адресати на настоящото решение, участват или са участвали в споразумения и/или съгласувани практики във връзка с доставката на електрически кабели и свързаните с тях материали, включително подводни електрически кабели с високо напрежение, а в някои случаи и подземни електрически кабели с високо напрежение, състоящи се в представянето на съгласувани оферти за участие в процедури за възлагане на обществени поръчки, разпределянето на клиенти, както и неправомерен обмен на чувствителна търговска информация относно доставката на тези стоки.

[...]

Съгласно получената от Комисията информация, [т]ези споразумения и/или съгласувани практики [...], които са въведени най-късно през 2001 г., все още съществуват. [... Те] вероятно имат световен обхват.

Ако се окаже, че тези твърдения са основателни, описаните по-горе споразуменията и съгласуваните практики биха представлявали много тежко нарушение на член 81 [ЕО].

За да може Комисията да провери всички факти относно презумираните споразумения и съгласувани практики и контекста, в който се осъществяват, е необходимо да се извършат проверки съгласно член 20 от Регламент [...] № 1/2003.

[...]“.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 5 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 7 април 2009 г., Nexans и Nexans France искат отмяна на спорното решение и на актовете, приети от Комисията по време на проверката. Освен това те искат Общият съд да разпорежи някои мерки срещу Комисията в случай на отмяна на спорното решение и на актовете, приети от Комисията по време на въпросната проверка.
- 6 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват едно-единствено основание, изведено от нарушение на член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 и на основните права, а именно правото на защита, правото на справедлив съдебен процес, правото да се откаже даването на самоуличаващи показания, презумпцията за невиновност и правото на зачитане на личния живот. С това основание, което се състои от две части, жалбоподателите упрекат Комисията — на първо място, за прекомерно широкия и неясен обхват на гамата от продукти, до които се отнася спорното решение, и на второ място, от прекомерно широкия географски обхват на това решение.
- 7 В точка 94 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема първата част на единственото основание, доколкото тя се отнася до електрическите кабели, различни от подводните и подземните електрически кабели с високо напрежение, както и относно свързаните с тези различни кабели материали, след като приема, в точка 91 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не е доказала, че е разполагала с достатъчно сериозни улики, за да разпорежи проверка относно всички електрически кабели и свързаните с тези кабели материали. Общият съд отхвърля първата част на това основание в останалата ѝ част.
- 8 По отношение на втората част от посоченото основание Общият съд постановява в точки 97—99 следното:
  - „97 Противно на поддържаното от жалбоподателите, посочвайки, че споразуменията и/или съгласуваните практики „вероятно имат световен обхват“, Комисията е описала подробно полето на действие на подозирания картел. Следователно точността в спорното решение на географския обхват на евентуалните нарушения на правото на конкуренция, за чието съществуване подозира Комисията, трябва да се счита за достатъчна“.
  - 98 Все пак е възможно доводите на жалбоподателите да се тълкуват в смисъл, че те упрекат Комисията не в това, че е определила прекалено неясно географския обхват на подозирания картел, а в това, че е възможно в приложното поле на решението за проверка да се включат документи относно географски пазари с локално значение, които се намират извън общия пазар, без да се уточнят причините, поради които поведението на въпросното предприятие на тези пазари би могло да наруши конкуренцията на общия пазар.
  - 99 В това отношение следва да се посочи, че дори наименованието на Регламент № 1/2003 показва, че поверените на Комисията с този регламент правомощия имат за цел изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в член 81 ЕО и член 82 ЕО. Тези две разпоредби забраняват определено поведение от страна на предприятията, доколкото то може да засегне търговията между държавите членки и има за цел или за резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на

общия пазар. Ето защо Комисията може да използва правомощията си по извършване на проверка само за да разкрие подобно поведение. Следователно Комисията не може да извърши проверка в помещенията на предприятие, ако подозира, че съществува споразумение или съгласувана практика, чиито последици се проявяват единствено на един или няколко пазара извън общия пазар. За разлика от това нищо не пречи тя да разгледа документи относно тези пазари, за да разкрие поведение, което може да засегне търговията между държавите членки и което има за цел или за резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на общия пазар“.

- 9 Поради това в точка 100 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля втората част от единственото основание.
- 10 По-нататък Общият съд отхвърля като недопустимо искането за отмяна на актовете, приети от Комисията по време на проверката, и също така обявява за явно недопустимо искането на жалбоподателите Общият съд да се произнесе относно последиците от отмяната на спорното решение и на актовете, приети от Комисията по време на проверката.
- 11 Поради това Общият съд уважава жалбата за отмяна на спорното решение, доколкото то се отнася до електрическите кабели, различни от подводните и подземните електрически кабели с високо напрежение, и до свързаните с тези други кабели материали, и отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 12 По отношение на съдебните разноски Общият съд осъжда Nexans и Nexans France да понесат направените от тях съдебни разноски, както и половината от съдебните разноски на Комисията. На Комисията е възложена останалата половина от направените от нея разноски.

Искания на страните пред Съда

- 13 Nexans и Nexans France искат от Съда:
  - да отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която се отхвърля втората част от първото основание на жалбоподателите, изведена от твърдението за твърде широк и недостатъчно ясен географски обхват на спорното решение,
  - да отмени спорното решение, поради това че има твърде широк географски обхват и не е нито достатъчно обосновано, нито достатъчно ясно или, при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд,
  - да отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която жалбоподателите се осъждат да понесат освен направените от него съдебни разноски и половината от съдебните разноски на Комисията и да осъди последната да понесе съдебните разноски, направени от жалбоподателите в производството пред Общия съд в размер, определен от Съда по справедливост, и
  - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 14 Комисията иска от Съда:
  - да отхвърли жалбата и
  - да осъди Nexans и Nexans France да заплатят съдебните разноски.

По жалбата

- 15 В подкрепа на жалбата си Nexans и Nexans France се позовават на две основания. С първото основание те упрекуват Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил довода им за твърде широк и неясен географски обхват на спорното решение. С второто основание жалбоподателите упрекуват Общия съд, че е допуснал грешка, като ги е осъдил да понесат, освен направените от тях съдебни разноски, и половината от съдебните разноски на Комисията.

По първото основание

- 16 По същество първото изтъкнато от Nexans и Nexans France основание, насочено срещу точки 95—100 от обжалваното съдебно решение, се състои от две части. Първата част на това основание се отнася до нарушение на изискванията за мотивиране във връзка с географския обхват на спорното решение. Втората част на посоченото основание е изведена от твърдението, че Общият съд е допуснал грешка, тъй като не е проверил дали Комисията е разполагала с достатъчно сериозни улики, които позволяват да се предположи, че е налице нарушение с вероятен световен обхват.

По първата част на първото основание, изведена от нарушение на изискванията за мотивиране във връзка с географския обхват на спорното решение

– Доводи на страните

- 17 От една страна, Nexans и Nexans France упрекуват Общия съд, че е нарушил задължението да мотивира решението си, установено в член 36 от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим спрямо Общият съд по силата на член 53, първа алинея от същия и член 81 от Процедурния правилник на Общия съд, тъй като не е обяснил в достатъчна степен, в точка 97 от обжалваното съдебно решение, как е стигнал до извода, че Комисията е описала подробно полето на действие на подозирания картел, като е посочила, че последният „вероятно има световен обхват“. Според жалбоподателите Общият съд не разгледал довода им, че поради много тясното локално значение на проектите за кабелизация извън Европейския съюз или Европейското икономическо пространство (ЕИП) и поради специфичните характеристики на тези проекти не е възможно да се приеме, че антиконкурентно поведение, свързано с проекти извън общия пазар, би имало каквото и да е отражение върху този пазар.
- 18 От друга страна, Nexans и Nexans France упрекуват Общия съд, че не се е съобразил с изискванията за мотивиране, приложими за решение за проверка, тъй като е отхвърлил довода им за липса на уточнение в спорното решение относно географския обхват на подозираното нарушение.
- 19 В това отношение жалбоподателите поддържат, на първо място, че Общият съд не се е съобразил със съдебната практика, според която Комисията е длъжна да посочи в решението за проверка пазара, който се предполага, че е засегнат, доколкото тази институция не обяснявала в спорното решение какво разбира под „антиконкурентно поведение, за което се предполага, че вероятно има световен обхват“. На второ място жалбоподателите отбелязват, че в противоречие с постоянната съдебна практика Общият съд не изискал Комисията да посочи в спорното решение предположенията, които възнамерява да провери, и по-специално че тя разследвала споразумение от вида „stay at home agreement“ или други действия извън общия пазар, за които подозира, че се отразяват на последния. На следващо място Nexans и Nexans France твърдят, че липсата на яснота в спорното решение по въпроса дали антиконкурентните

действия, за които се предполага, че са свързани с проекти извън общия пазар, са могли да намерят отражение в рамките на Съюза или на ЕИП, засяга правото им на защита и им пречи да установят точния обхват на задължението им за сътрудничество.

- 20 Комисията оспорва доводите, изтъкнати от жалбоподателите в рамките на първата част на първото основание.

– Съображения на Съда

- 21 По отношение на първата част на първото основание, посочено от Nexans и Nexans France, във връзка с първия довод на последните за недостатъчност на мотивите на обжалваното съдебно решение относно доводите на жалбоподателите за географския обхват на подозираното нарушение, съгласно постоянната съдебна практика задължението за мотивиране, с което е обвързан Общият съд съгласно член 36 от Статута на Съда, приложим към Общия съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут и на член 81 от Процедурния правилник на Общия съд, не го задължава да направи изложение, което да следва изчерпателно и едно по едно всички логически разсъждения, направени от страните по спора. Следователно мотивите могат да бъдат имплицитни, при условие че позволяват на заинтересованите лица да се запознаят с мотивите на решението на Общия съд, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол (вж. по-специално решения Франция/Комисия, C-601/11 P, EU:C:2013:465, т. 83 и Dow Chemical и др./Комисия, C-499/11 P, EU:C:2013:482, т. 56).
- 22 Именно с оглед на тези принципи следва да бъде разгледан първият довод.
- 23 Макар мотивите относно определянето на географския обхват на подозираното нарушение да изглеждат кратки в сравнение с анализа, който Общият съд прави в обжалваното съдебно решение на въпроса за определяне на съответните продукти, трябва да се констатира, както посочва генералният адвокат в точка 31 от своето заключение, че в първоинстанционното производство доводите на жалбоподателите са съсредоточени не върху въпроса за географския обхват на подозираното нарушение, а главно върху гамата продукти, обхванати от спорното решение. Следователно, доколкото изложените в обжалваното съдебно решение мотиви относно географския обхват на подозираното нарушение са позволили на заинтересованите лица да се запознаят със съображенията на Общия съд, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол, Общият съд не може да бъде упрекван само поради това че тези мотиви са изложени накратко.
- 24 Впрочем, макар и накратко, Общият съд е разгледал изрично доводите на жалбоподателите относно неточния характер на географския обхват на подозирания картел и е мотивирал в достатъчна степен обжалваното съдебно решение в частта, в която е заключил, че Комисията е описала подробно географския обхват на въпросния картел.
- 25 Всъщност от точки 95—100 от посоченото решение е видно, че Общият съд е разгледал доводите на жалбоподателите относно прекалено широкия географски обхват на спорното решение. В точка 97 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че като е посочила, че подозираните споразумения и/или съгласувани практики „вероятно имат световен обхват“, Комисията е описала подробно полето на действие на подозирания картел. Следователно Общият съд е приел за достатъчно съдържащото се в спорното решение описание на географския обхват на подозираното нарушение.
- 26 Освен това в точки 98 и 99 от обжалваното съдебно решение Общият съд анализира доводите на жалбоподателите с оглед на възможното им тълкуване в смисъл, че упрекват Комисията за това, че е включила в приложното поле на спорното решение документи относно географски

пазари с локално значение, които се намират извън общия пазар, без да се уточнява по какъв начин подозираните антиконкурентни действия на тези пазари биха могли да въздействат върху общия пазар.

- 27 В този контекст Общият съд отбелязва в точка 99 от обжалваното съдебно решение, че правомощията, поверени на Комисията с Регламент № 1/2003, имат за цел изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 ЕО и 82 ЕО, които забраняват определено поведение от страна на предприятията, доколкото то може да засегне търговията между държавите членки и има за цел или за резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на общия пазар. От това Общият съд прави извод, че макар Комисията да не може да извърши проверка в помещенията на предприятие, ако подозира, че съществува споразумение или съгласувана практика, чиито последици се проявяват единствено на един или няколко пазара извън общия пазар, нищо не пречи тя да разгледа документи относно тези пазари, за да разкрие поведение, което може да засегне търговията между държавите членки и което има за цел или за резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на общия пазар.
- 28 При това положение следва да се приеме, че Общият съд е изложил надлежно причините, поради които е счел, че Комисията е описала подробно полето на действие на подозирания картел, като е посочила, че последният „вероятно има световен обхват“, въпреки че е отхвърлил само имплицитно, чрез позоваване на границите на правомощията за проверка, предоставени на Комисията от Регламент № 1/2003, доводите на жалбоподателите относно много тясното локално значение на проектите за кабелизация извън общия пазар и специфичните характеристики на тези проекти.
- 29 С втория си довод в рамките на първата част на първото основание жалбоподателите упрекуват Общия съд, че не се е съобразил с изискванията за мотивиране, наложени на Комисията по отношение на решенията за проверка, тъй като, от една страна, е отхвърлил довода им за липса на яснота в спорното решение относно вероятния световен обхват на подозираното нарушение, и от друга страна, не се е съобразил с практиката на Съда, съгласно която Комисията трябва да посочи в решенията за проверка предположенията, които възнамерява да провери.
- 30 Жалбоподателите упрекуват още Общия съд, че не е изискал от Комисията по-конкретни данни в спорното решение относно това как антиконкурентно поведение, за което се предполага, че е свързано с проекти извън общия пазар, може да намери отражение в Съюза или в ЕИП, включително като посочи пазара, който се предполага, че е засегнат, като по този начин било нарушено правото на защита на жалбоподателите и им било попречено да установят точния обхват на задължението им за сътрудничество.
- 31 Всички тези доводи трябва да се отхвърлят. Всъщност в самото начало трябва да се припомни, че изискваните от член 296 ДФЕС мотиви на актовете на институциите на Съюза трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (решение Solvay/Комисия, C-455/11 P, EU:C:2013:796, т. 90).
- 32 Отново съгласно постоянната съдебна практика изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на посочения

- член 296 ДФЕС следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (решение Solvay/Комисия, EU:C:2013:796, т. 91 и цитираната съдебна практика).
- 33 Трябва също така да се вземе предвид правната уредба, която се прилага за проверките на Комисията. Член 4 и член 20, параграф 1 от Регламент № 1/2003 всъщност предоставят на Комисията правомощия да извършва проверки с цел да ѝ позволят да изпълнява задачата си да защитава конкуренцията на вътрешния пазар от посегателства и да санкционира евентуалните нарушения на правилата за конкуренция на вътрешния пазар (вж. в този смисъл Решение Roquette Frères, C-94/00, EU:C:2002:603, т. 42 и цитираната съдебна практика).
- 34 Що се отнася по-конкретно до решенията на Комисията за проверка, съгласно член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 в тях се посочват по-специално предметът и целта на проверката. Както Съдът е пояснил, това специално задължение за мотивиране, е основополагащо изискване, доколкото трябва не само да покаже обосноваването на планираната проверка в съответните предприятия, но и да изясни на тези предприятия обхвата на задължението за съдействие от тяхна страна, както и правото им на защита (вж. в този смисъл решение Hoechst/Комисия, 46/87 и 227/88, EU:C:1989:337, т. 29).
- 35 Що се отнася до довода на Nexans и Nexans France, че Общият съд не се е съобразил със задължението на Комисията да посочи в спорното решение пазара, който се предполага, че е засегнат, и който според жалбоподателите трябва да включва както материален, така и географски елемент, следва да се припомни, че съгласно практиката на Съда Комисията не е длъжна да съобщи на адресата на решение за проверка цялата разполагаема информация за предполагаемите нарушения, нито да дава точна правна квалификация на тези нарушения, при условие че посочи ясно предположенията, които възнамерява да провери (решение Dow Chemical Ibérica и др./Комисия, 97/87—99/87, EU:C:1989:380, т. 45).
- 36 Макар Комисията наистина да е длъжна да посочи възможно най-точно какво се издирва и обстоятелствата, които трябва да бъдат проверени (решение Roquette Frères, EU:C:2002:603, т. 83 и цитираната съдебна практика), за сметка на това не е необходимо в решението за проверка непременно да се посочат с точност границите на релевантния пазар, нито да се даде точна правна квалификация на подозираните нарушения, нито да се посочи периодът, през който те са били извършени, при условие че посоченото решение за проверка съдържа изложените по-горе съществени елементи (вж. в този смисъл решения Dow Chemical Ibérica и др./Комисия, EU:C:1989:380, т. 46 и Roquette Frères, EU:C:2002:603, т. 82).
- 37 Всъщност, предвид че проверките се извършват в началото на разследването, както отбелязва генералният адвокат в точка 48 от своето заключение, Комисията все още да няма точна информация, за да направи конкретна правна преценка, и да трябва тепърва да провери основателността на първоначалното си подозрение, както и да прецени значимостта на фактите, като целта на проверката е именно да се съберат доказателства във връзка с подозирано нарушение (вж. в този смисъл решение Roquette Frères, EU:C:2002:603, т. 55 и цитираната съдебна практика).
- 38 В настоящия случай от преамбюла на спорното решение следва, че проверката обхваща „споразумения и/или съгласувани практики, [които] вероятно имат световен обхват“ и са „свързани с доставката на електрически кабели и свързаните с тях материали, включително подводни електрически кабели с високо напрежение, а в някои случаи и подземни електрически кабели с високо напрежение“. В този преамбюл Комисията също така посочва, че подозира „разпределянето на клиенти“. Освен това тя посочва, пак там, че ако подозренията ѝ се окажат основателни, [тези] споразумения и съгласуваните практики биха представлявали много тежки нарушения на член 81 [ЕО]“.

- 39 Следователно с оглед на съдържащите се в спорното решение данни относно географския обхват на твърдените нарушения и правната уредба на правомощията на Комисията да извършва проверки Общият съд не се е отклонил от практиката на Съда, като е приел, че мотивите на спорното решение относно географския обхват на подозираното нарушение са достатъчни, без да изисква допълнителни уточнения за вида на подозираните действия извън общия пазар, за въздействието, което тези действия са могли да окажат върху този пазар, или за вида документи, които Комисията има право да провери.
- 40 Впрочем, противно на твърдяното от жалбоподателите, в рамките на извършваната от нея проверка Комисията не е длъжна да ограничи търсенията си до документи, свързани с проекти, които влияят на общия пазар. Предвид че подозренията на Комисията се отнасят до нарушение с вероятен световен обхват, включващо разпределение на клиенти, дори документи, отнасящи се до проекти извън общия пазар, биха могли да съдържат релевантна информация за подозираното нарушение.
- 41 По гореизложените съображения първата част от първото основание трябва да се отхвърли.

По втората част на първото основание, изведена от твърдението, че Комисията не е разполагала с достатъчно сериозни улики, които да и позволят да подозира нарушение с вероятен световен обхват

– Доводи на страните

- 42 Nexans и Nexans France поддържат, че Общият съд е пропуснал да провери дали в настоящия случай Комисията е разполагала с достатъчно сериозни улики, които да позволяват да се подозира, че съответното антиконкурентно поведение във връзка с проекти извън общия пазар е могло да намери отражение в Съюза или в ЕИП.
- 43 Комисията отхвърля тези доводи.

– Съображения на Съда

- 44 По отношение на втората част на първото основание следва да се отбележи, че както личи от материалите по преписката, жалбоподателите не са изтъкнали пред Общия съд доводи относно липсата на достатъчно сериозни улики, които да позволяват да се подозира нарушение на конкуренцията със световен обхват. В това отношение представителите на жалбоподателите признават по време на съдебното заседание, че такъв довод не е бил изрично предявен пред посочената инстанция.
- 45 От постоянната съдебна практика обаче следва, че да се позволи на страна да изтъкне за първи път пред Съда правно основание, на което не се е позовавала пред Общия съд, би означавало да ѝ се позволи да сезира Съда, чиито правомощия са ограничени при обжалване, със спор с по-широк обхват от този, който е бил разгледан от Общия съд (решения Alliance One International и Standard Commercial Tobacco/Комисия и Комисия/Alliance One International и др., C-628/10 P и C-14/11 P, EU:C:2012:479, т. 111, както и Groupe Gascogne/Комисия, C-58/12 P, EU:C:2013:770, т. 35).
- 46 Що се отнася до твърдението на жалбоподателите по време на съдебното заседание, че настоящият довод се съдържа имплицитно в доводите, изложени от тях в първоинстанционното производство, то следва да се отхвърли. Всъщност от материалите по предоставената на Общия съд преписка личи, че в друг контекст, свързан с материалния обхват на спорното решение, жалбоподателите са се позовавали на липсата на достатъчно сериозни

улики, които да позволяват да се подозира нарушение в други сектори, различни от сектора на подводните кабели с високо напрежение, отделно от довода им за неточност на спорното решение по отношение на определянето на съответните продукти.

- 47 Поради това втората част на първото основание трябва да се отхвърли като явно недопустима.
- 48 Предвид изложеното по-горе първото основание трябва да се отхвърли като отчасти неоснователно и отчасти недопустимо.

По второто основание

Доводи на страните

- 49 С второто си основание за обжалване, насочено срещу точка 139 от обжалваното съдебно решение, Nexans и Nexans France твърдят, че решението на Общия съд да ги осъди да понесат, освен направените от тях съдебни разноски, и половината от разноските на Комисията, е явно несъстоятелно.
- 50 Комисията поддържа, че това основание е недопустимо и във всички случаи неоснователно.

Съображения на Съда

- 51 Следва да се припомни, че съгласно член 58, втора алинея от Статута на Съда размерът на присъдените разноски или страната, на която се възлагат, не подлежат на отделно обжалване. Освен това според постоянната съдебна практика в хипотезата, в която всички други правни основания по дадена жалба са били отхвърлени, исканията относно твърдяната нередовност на решението на Общия съд по съдебните разноски трябва да се отхвърлят като недопустими в приложение на тази разпоредба (решение Gualtieri/Комисия, C-485/08 P, EU:C:2010:188, т. 111 и цитираната съдебна практика).
- 52 Следователно, тъй като всички други правни основания по подадената от жалбоподателите жалба са отхвърлени, последното правно основание във връзка с разпределянето на съдебните разноски трябва да се обяви за недопустимо.

По съдебните разноски

- 53 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.
- 54 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Комисията е поискала жалбоподателите да бъдат осъдени за разноските, а последните са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Комисията.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

- 2) Осъжда Nexans SA и Nexans France SAS да заплатят съдебните разноски, направени в рамките на настоящото производство по обжалване.**

Подписи